

Keti Kesidi
LJUBAV, MIR I ČOKOLADA

Edicija
KETI KESIDI

Keti Kesidi je napisala i ilustrovala svoju prvu knjigu sa osam godina. Radila je kao urednica za prozu u časopisu *Džeki*. Živi u unutrašnjosti Škotske sa mužem, dvoje dece, dve mačke, nekoliko ludih zeca i ludim dlakavim mešancem po imenu Kelpaj.

Ostale knjige Keti Kesidi

DIZI
INDIGO PLAVO
NAPLAVLJENO DRVO
SKARLET
SRCE OD SLADOLEDA
SREĆNA ZVEZDA
MEDENA
ANĐEOSKA TORTA
ZASIJAJ, DEJZI STAR

Keti Kesidi

Ljubav,
mir i
čokoladă

Leo commerce, 2010

Naziv originala:

Love, Peace & Chocolate – Cathy Cassidy

Naziv knjige:

LJUBAV, MIR I ČOKOLADA – KETI KESIDI

Copyright © Keti Kesidi, 2007

Copyright © 2010 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reproducovati,
skladištitи u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku,
ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim
i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:

Nenad Perišić

Prevod:

Mirjana Živković

Lektura i korektura:

Bosiljka Delić

Prelom i korice:

Pintor Project

Za izdavača:

Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36

011/375-2625; 375-2626; 375-2627

063/517-874

E-mail:

info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Kultura – Bački Petrovac

Tiraž:

1000

ISBN 978-86-7950-112-7

Zdravo!

Ljubav, mir i čokolada je priča koju sam napisala pre dve godine. Posvećena je prijateljstvu, čokoladi i zaljubljivanju u istog dečka. Priča je objavljena kao samostalna mini-knjiga, ali je tiraž bio ograničen i sve do sada je nije bilo u prodaji!

Mislim da će vam se dopasti knjiga Ljubav, mir i čokolada. Uostalom, spada u moje omiljene knjige! U pitanju je knjiga koja veliča prijateljstvo, a to je nešto za šta bi svi trebalo da nađemo vremena. Prijatelji su sjajni, zar ne? Ne daju nam da pokleknemo kada postane gusto i uvek su tu da se sa nama nasmeju, podele tajnu ili san. Jačajte svoja prijateljstva tako što ćete podržati Povelju prijateljstva na mom vebaju. Prijavite se na cathycassidy.com ili potražite na vebaju takmičenje Moja najbolja prijateljica drma,

i ispričajte mi zašto je vaša prijateljica
toliko posebna.

Nadam se da ćete uživati u Ljubavi,
miru i čokoladi. Konačno, šta bi drugo
bilo koja devojčica mogla da poželi?

Prijatelji zauvek...

Keti Kesidi

Xxxx

1.

*Zdravo džes! umirem od dosade na francuskom, karl vilijams je doslovce zaspao na klipi. HRČE. ozbiljno. ako preživim vidimo se u učionici za muzičko u vreme ručka. slobodno odgovori, utišala sam mobilni.
ljubav, mir & čokolada,
kedi xxxx*

*kedi, mon ami, moj mobilni nije bio utišan & sada moram za vreme ručka da ispišem 100 redova, baš ti hvala!
ljubav, mir & čokolada,
džes x*

Kedi i ja smo bile najbolje prijateljice... Oduvek, zapravo. Upoznale smo se kada nam je bilo tri godine, u jaslicama. Mama kaže da mi je Kedi zdipila plastelin, a ja sam je zauzvrat gadala gnjecavim uštipkom. Sprijateljile smo se nešto kasnije farbajući nokte vodenim bojicama i nijednom se nismo osvrnule na ono što je bilo u prošlosti.

Mnogo toga smo prošle zajedno, Kedi i ja. Hrabo smo se suprotstavile igraonicama, obdaništu i osnovnoj školi. Otkrile smo Barbike, slatkiše i balet, ali isto tako i vaške, male boginje i bradavice. (Ne brinite, ti dani su prošli!)

Viši razredi osnovne škole doneli su gomilu novih stvari sa kojima je trebalo izići na kraj: francuske glagole, Bunsenove gorionike, jednakostranične trouglove – kao i prvu menstruaciju (Kedi) i prve grudnjake (obe). Jedva čekamo da doživimo i prvu ljubav, nađemo prvog dečka, iskusimo prvi poljubac, ali za sada na tom planu vlada izvesno zatišje.

Nisam načisto da li mi to nemamo sreće, ali znam da državna škola *Parkvej* i ne nudi neki izbor. Nema tog osmaka zbog koga bi mi srce brže zakucalo. Zapravo, jednom se to ipak desilo. Karl

Vilijams je bacio petardu ispred učionice za nauku gospodina Baroua, a ja sam pomislila da je u pitanju teroristički napad, tako da se to ne računa. Možda nismo zainteresovane za te momke jer ih znamo od prvog razreda, ili su oni možda izrazito neugledni, bez šarma i strašno dosadni.

„Jednog dana“, uzdiše Kedi, gledajući kroz prozor Karla Vilijamsa i njegovu družinu kako šutiraju staru konzervu po pljusku. „Jednog dana, srećemo dvojicu slatkih, kul momaka. Videćeš!“

„To se u ovoj školi sigurno neće dogoditi.“

Nalazimo se u kabinetu za muzičko. Gospođica Anderson nam dozvoljava da ovde džabale-barimo pod izgovorom da ja vežbam flautu, ali u poslednje vreme se baš nisam pretrgla od sviranja. Uzimam flautu i izvodim nekoliko lestvica tek da zavaram osećanje krivice, a zatim nažvrljam nekoliko puta rečenicu koju moram da ispišem sto puta za kaznu: *Za vreme časa ne smem da držim uključen mobilni.*

„Kad već pričamo o slatkim, kul momcima... Koga bi radije poljubila? Gospodina Baroua, Karla Vilijamsa ili... žapca?“, pita Kedi.

„Fuj!“, bunim se ja. „Gospodin Barou ne dolazi u obzir... Sigurno ima šest banki, a tek one najlon-ske košulje koje nosi...“

„Baš su super“, sladunjavo se osmehuje Kedi.

„Grozne su“, ispravljam je ja. „A što se tiče Karla Vilijamsa? Nema šanse! Nipošto, biram žabu.“

„Čak i ako je debela, ljigava i bradavičava?“, pita Kedi.

„Čak i tada“, priznajem ja. „To je daleko najbolja od sve tri ponuđene opcije. Ko zna, ako je poljubim, mogla bi da se pretvori u zgodnog princa!“

„Ti si sanjalica“, kaže mi Kedi. „Više nema prin-čeva. U *Parkveju* nema kul momaka i tačka; mi-slim da ih odmah izdvoje i pošalju sve do jednog u privatne škole kako nam ne bi odvraćali pažnju. Kako sada stvari stoje, može se desiti da ostarimo, posedimo i smežuramo se i da nas nikada niko ne poljubi.“

„Gluposti“, kažem joj ja. „Strašno si nestrpljiva, Kedi! Tek nam je dvanaest godina. Ne može se baš reći da smo stare, sede i smežurane.“

„Nismo, ali moja mama smatra da su ovo najbolje godine života“, kaže Kedi. „Sada imamo sve“, kaže